

Öğr. Gör. Evren Yılmaz

İKÜ Sivil Havacılık ve Kabin Hizmetleri Programı

Pandemi süreci ile birlikte hayatımız yeniden şekil aldı. Ünlü filozof Herakleitos'un da değişim anlayışı gibi; değişmeyen tek **şey** değişimin kendisidir. 2019 Mart ayından bu yana daha fazla adapte olmaya çalıştığımız, itiraf etmeliyim ki bazen zorlandığımız bizi daha yaratıcı çözümler bulmaya iten bir sürecin içerisindeyiz. Bu durumun en belirgin sonuçlarından birisi de bizlerin teknolojiyi yakından takip etmek zorunda olduğumuz gerçeğidir. Buna ben "su gibi olmak" diyorum. Bulunduğun her ortamın şeklini alabilmek, bu konu da ne kadar hızlı olunursa adaptasyon süreci de o denli çabuk olacaktır. Gelecekte birçok şeyi teknolojik gelişmeler şekillendirecek belki birçok iş kolu artık olmayacak ya da yapay zekâ tarafından yapılacak. Değişime karşı durmak bir nehirde akıntıya karşı yüzmeye benzer. İnsanoğlu müthiş hayatta kalabilme, adapte olabilme gücü ile bugünkü dünyayı şekillendirmiş ve şekillendirmeye de devam etmektedir.

Aslında ilk başlarda benim de aklımda sorular vardı; "Nasıl olacak? Nasıl bir yol izlemeliyim? Nasıl daha etkili ders anlatılabilir? Süreci kendi lehime elimdeki kaynak ve imkanları kullanarak çevirebilir miyim?" Bunun gibi bir sürü soru aklımdan geçti ve en sonunda hızlı bir şekilde adapte olmaya başladım. Hatta sayısal dersler için odamın bir köşesine tahta alarak orada da dersler anlatarak sınıf ortamına yakın bir ortam elde ettim diyebilirim.

Son bir yıllık periyoda dönüp baktığımda uzaktan eğitimin benim bakış açım ile birlikte öğrencilerin de dünyasında değişikliklere yol açtığını fark ettim. Onlarla birlikte sınıfta ders işlemek ne kadar kıymetliymiş. Okulda olmanın mutluluğunun tarifi olmadığı gerçeğiyle öğrencilerimiz de acı bir şekilde yüzleştiler ve her defasında uzaktan işlediğimiz derslerde bunları dile getirdiler. Bu durum lise seviyesindeki eğitimlerde hem öğrencinin hem de velinin okulların kıymetini anlamasını sağladı diyebilirim.

Çünkü öğrenci çok büyük oranla okulda olduğundan veli normal şartlarda öğrenci ile bu kadar ilgilenmiyordu. Sürekli evde olan çocukla ilgilenmeye başlayan veli-

Uzaktan eğitime değişik yönlerden bakış açısı

ler bu işin zorluğunu ve öğretmenin kıymetini biraz daha anladı. Hatta çok enteresandır okula gitmeyen öğrenci bile okulu özledim demeye başladı.

Değerli akademisyenlerimizin ve öğrencilerimizin bu süreçte yıprandıkları ve motivasyonlarının düştüğü gerçeğini önemsememek bu duruma katkıdan çok yıpratıcı bir etki bırakacaktır. Yüz yüze eğitimin yerini tamamen alması da artık uzaktan eğitim hayatımızın bir parçası. Bu bilinçle "Nasıl daha iyi olabilir?" sorusunu kendimize de sormamız gerekir. Bu bizi daha çok gelişime açık hale getirecektir.

Kimi insan bu süreci yıpratıcı olarak değerlendirirken kimisi de bir fırsat olarak gördü. Bazılarımızın psikolojisi bozuldu, bazılarımıza da iyi geldi. Nasıl baktığınıza göre değişen bir durum söz konusu. Benim tabirim ile BUKALEMUN gibi olmak bir nevi bulunduğu ortamın rengini almaktır uzaktan eğitim, o koşullara göre rengini değiştirebilmek kendinden birşeyler katmak fedakarlık yapmaktır.

Aslında düşündüğümüz zaman kendimizi geliştirme anlamında fırsatlar da doğuruyor değil. İşimizi yaparken hayatımızı gözden geçirip değerlendirmeye belki de daha derin düşünmeye sevk edecek bir durumu oluşturdu pandemi süreci.

"Etkili İnsanların 7 Alışkanlığı" kitabının son alışkanlığında **Stephen R. Covey** "Baltayı bilemeye zaman ayırma"dan bahseder. Günümüz için önemli bir detay olduğunu düşünmekteyim.

Ne demek BALTAYI BİLEMEK?

Covey yenilenmek için dört boyuttan bahsediyor. Burada önemli olan sahip olduğumuz en değerli kaynağın ne olduğudur. Elbette biziz. Bu kaynağı geliştirmek gerekli. Peki nasıl olabilir?

• FİZİKSEL (egzersiz, beslenme, stress yönetimi)

- SOSYAL (empati, enerji, sinerji)
- ZİHİNSEL (okuma, hayalgücü, yazma)
- RUHSAL (meditasyon)

Bu yazdıklarımız kişiye göre değişken bir kavram olmakla birlikte örneğin bir kişi fiziksel anlamda yüzme-yi seçerken bir diğeri yürüyüşü seçebilir. Yöntemler kişiden kişiye değişebilir. Baltayı bilemek zaman ister ancak şu unutulmamalıdır ki en büyük yatırım insanın kendisine yaptığıdır.

Sonuç olarak uzaktan eğitim sürecinde herkesin kendisi ile daha çok vakit geçirdiğini, düşünmeye vakit bulunduğunu ve 'baltayı bilemek' için pandemi süreci'nin bir fırsat yarattığını düşünmekteyim.

Seçim bizim. Ne istersek onu yapabiliriz. Kendimizi geliştirmek mi? Atalete kapılıp herşeyi ertelemek mi? Neden daha iyi bir sen olmasın?

Bence yirmi dört saati nası geçirdiğimiz gelecekte bizi şekillendirecek olan şeydir. Öğrenci bazında düşünürsek maalesef şu anda en büyük potansiyel tehlike sosyal medya mecralarında gençlerimizin oldukça fazla saatler harcamasıdır. Örneğin günün 3 veya dört saatini sosyal medya ortamında geçiren ya da sabahlara kadar oyun oynayan bir öğrencinin verimliliği elbette düşecektir. Mesela sabah 09:00'da dersinin olduğunu varsaya-

lım ve öğrencinin de sabah 04:00-05:00'e kadar sosyal medyada ya da oyun oynadığını farz edelim. Bu öğrenci uyukulu bir şekilde dersi dinleyecek, katılmış olsa bile ne anlatıldığı hakkında belki de çok az şey aklında kalacak.

Aynı şekilde öğretmenler için de uzaktan kontrol mekanizmasının durumu daha fazla zorlaştırdığı gerçektir. Tabi ki hiçbir durum kalıcı olmadığı için bu sürecin de belli bir süre sonra biteceğini ancak uzaktan eğitimin hayatımızda kalıcı bir yeri olacağını düşünmekteyim.

Gelecek bizi nasıl şekillendirirse şekillendirsın, eğitim her zaman hayatımızın içerisinde en önemli oyuncu olmaya devam edecektir.

